



Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže



**Zo slávnostnej procesie pri príležitosti Najsvätejšieho
Kristovho Tela a Krvi - 15. jún 2017**

Farský deň - 18. jún 2017



V 7hlásku sa formujú naše nové spevácke talenty



Farský deň si užili predovšetkým deti



▲ *Pre oteckov sa v čajovni stihli vyrobiť aj malé prekvapenia* *Futbalové zápasy priniesli veľa pekných okamihov* ▼



PRIHOVÁRAME SA VÁM:



Milí farníci, bratia a sestry,

naši otcovia nám zanechali nádhernú stavbu kostola a kláštora. Táto dominanta mesta je z ďaleka viditeľná a pohľadu neunikne jej majestáť. Naša Bazilika je očarujúca a milostivá Pieta, ktorú uctie-vame, znázorňujúca Pannu Máriu, ktorá drží mŕtve telo svojho Syna Ježiša v náručí, nás uchvacuje a preniká až do hĺbky nášho vnútra. Tu sa začína každá premena ľudského srdca, tu sa začína niečo nové, cesta pokory, obrátenia, návratu k hodnotám, ktoré nepominú.

Boh vo svojej prozreteľnosti vyznačil pre každého z nás vlastnú cestu. Na začiatku každej cesty je mnoho otáznikov: Ako? Kam? S kým? Kedy? Načo? Prečo? Kto? Kde? Nikto, okrem Boha, nám nemôže dať jasnú, plnohodnotnú, správnu od-

poveď na tieto otázky. Nájsť správny cieľ svojej životnej cesty môžeme iba s Ním. V spolupráci s vami všetkými, ľuďmi dobrej vôle, chceme my pavlíni, na orodovanie Sedembolestnej Panny Márie, prosiť Boha o požehnanie a milosť, aby sme nanovo objavili a obnovili krásu tohto milostiplného mariánskeho pútnického miesta akým je Šaštín.

Začína čas prázdnin a dovolení. Prajem vám, aby ste sa na všetkých svojich cestách, plánovaných aj neplánovaných, držali silno Božej Matky Márie a tak si pod jej ochranou oddýchli a vrátili sa s novými silami opäť domov k Nebeskej Mame.

Páter Martin Lehončák,
OSPPE - správca farnosti

V našej farnosti budeme už po štvrtý raz **2. septembra 2017** pri pobožnosti Fatimskej soboty ďakovať za úrodu dožinkovou slávnosťou. Kto by chcel akoukoľvek formou (materiálom, plodmi, dekoráciami, finančne, občerstvením, prácou) napomôcť k tejto slávnosti, môže osloviť pani Machovú. Vopred všetkým ďakujeme.

Na sviatok sv. Krištofa - patróna vodičov, požehnáme **28. júla 2017** v piatok po večernej svätej omši vozidlá pred Bazilikou.

Najbližšie stretnutie lektorov sa uskutoční v stredu **6. septembra 2017** o 18.45 hodine ako obvykle.

OBSAH

- 1 Prihovor
- 2 Obsah + Z mailovej pošty
- 3 - 8 Predstavujeme vám:
o našich pavlínoch
- 9 Deň farnosti
- 10 - 11 Púť hasičov
- 12 Púť motorkárov
- 13 Púť mužov
- 14 Púť mamičiek v požehnanom stave
- 15 Koncert ku Dňu matiek
- 16 Absolventský organový recitál
- 17 Turíce
- 18 - 19 Veľkonočné obdobie
- 20 Povolanie pápež
- 21 Farský výlet do Smoleníc
- 22 Putovali sme k sv. Martinovi
- 23 Púť miništrantov
- 24 Keď sa spojí úprimnosť s odvahou
- 25 Desiatka pre deti
- 26 - 27 Povešť o mlyne „U hríchů“
- 27 - 28 Spoločenská kronika

Štvrťročník 3/2017

Vydané pre vlastnú potrebu

Farský časopis zostavili: Páter Martin Lehončák, OSPPE - správca farnosti a Mgr. Ludmila Machová. Taktiež ďakujeme za pomoc aj ostatným pátrom pavlínom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu. Svoje rady, nápady, pripomienky i postrehy nám môžete poslať na našu mailovú adresu: hlaholzvonov@gmail.com. (Autorka všetkých neoznačených textov a foto Mgr. Ludmila Machová.) Všetky predchádzajúce čísla Hlaholu zvonov nájdete na internetovej stránke: www.bazilika.sk v oddelení farnosť.

Grafické spracovanie a tlač: Tlačiareň LUNA, Moravský Svätý Ján
Neprešlo jazykovou úpravou.

Z mailovej pošty

Posledné číslo nášho farského Hlaholu sa mailovou poštou dostalo až do 3500 km vzdialeného Baku v Azerbajdžane (približne 55 hodín cesty), kde si ho prečítal náš bývalý salezián don Emil Šafár, ktorý nám poslal takúto odpoveď:

„...srdečná vďaka za časopis, ktorý je vlastne stále značne o nás. Trochu som si zaspomínal a rád... Práve sme v Baku na fare po bohatých stretnutiach v rozličných skupinách. Tu je to zaujímavé, že ľudia nejdú na obed, ale ostávajú na katechetických skupinách rozličných kategórií, rozhovory, diskusie. A to trvá niekde od 2.00 do 16. až 18.00 hod.

A tam ako sa to vyvíja? Verím, že super a že moje proroctvo o tom, že to bude ešte lepšie, sa napĺňa, lebo „nová metla“ lepšie zametá a Vy ste ochotní o to viac pomáhať, čím ich, pavlínov, je menej ako nás, že?...

Myslím často na Šaštín a všetkých dobrých ľudí tam, spomínam, aj sa modlím a fandím Vám naďalej. Ostane to pre mňa stred slovenskej Cirkvi a rád sa tam budem vracieť kedykoľvek. Pozdravujem všetkých a posielam požehnanie. Váš Emil

PS: Osobitne pozdravujem utorkové spoločenstvo a pavlínov, mojich kamošov...”

Don Emilovi ďakujeme za milé slová a tešíme sa, že sa s nami podelí aj o svoje zážitky po návrate z misii z Baku.

**MS SČK pripravuje na 13. novembra 2017 IX. mobilný odber krvi
Kvapka pre Sedembolestnú.**

Predstavujeme vám

Komunita pátrov pavlínov vo farnosti Šaštín-Stráže

Všetkým štyrom pátrom pavlínom z našej farnosti sme položili spoločnú otázku:
Aká bola vaša cesta ku kňazskému povolaniu? Prinášame ich odpovede:

páter Martin Lehončák OSPPE

Kedy sa zrodilo moje povolanie ku kňazstvu? Ťažko povedať. Každý musí ten pocit, to volanie, pocítiť vo svojom srdci. Možno už vtedy, keď som bol malý, keď som miništroval, keď som chodieval pravidelne do kostola, potom som navštevoval gymnázium vo Vranove - tam som sa stretol po prvýkrát s pavlínmi v 90. roku a rozmyšľal som o tom, ísť za kňaza. Ale k nejakému rádu, čiže za rehoľníka - rehoľného kňaza. A možno púť do Čenstochovej bola takým vyvrcholením, znakom od Boha, ktorý som si prečítal - že: „To bude tvoje miesto!“. Pešie putovanie z Vranova do Čenstochovej na stretnutie s vtedy pápežom (dnes už svätým) Jánom Pavlom II. v roku 1991 v lete v auguste. To bol asi ten najsilnejší moment - moment príchodu na Jasnú Horu, kedy človek prichádza, tak ako množstvo, milióny pútnikov, putujúcich na Jasnú Horu, aby sa poklonili pred Pannou Máriou, pred jej zázračným milostivým obrazom a vtedy možno bol ten moment dotyku taký najviac viditeľný. Povolanie nie je iba ako keby udretie čarovným prúťkom, je to dar, ako hovorí svätý Ján Pavol II.: „Je to dar a tajomstvo.“ Nikto nemôže povedať, kedy presne sa človek rozhodne pre kňazské povolanie. Pán Boh si poslúži



Keď ešte nikto netušil, že z tohto chlapčeka vyrastie kňaz (archív pátra Martina)

napr. aj nejakým kňazom. Pre mňa to boli kňazi z rodnej dediny a kňaz, ktorý organizoval spomínanú pešiu púť - otec Gregor Wach, ktorý teraz pôsobí v Trnave. Vždy je to však pod vplyvom nejakej osobnosti. Otec Gregor je ten človek, ktorého mi Boh poslal do cesty a ja ho budem nasledovať. Moje prvé kroky po tom Božom dotyku, po rozhodnutí sa pre kňazstvo, viedli za pátrom Gregorom.

Ešte spomeniem príhodu z mladosti (z letných prázdnin po druhom ročníku na



V prvej triede nad šlabikárom (archív pátra Martina)

strednej školy), keď kňaza z našej dediny urobili dekanom vo Vranove a my sme mu pomáhali sťahovať sa a vybalovať veci. Neras sme stáli pod chórom a smiali sme sa, ako dvaja Poliaci - pavlíni, komolia našu slovenčinu. Najprv som sa smial ja a potom Pán Boh urobil veľký úsmev na mňa.

Podporu v rodine si mal?

Podporu som mal, dokonca som sa neskôr dozvedel, že jeden brat, ktorý sprevádzal pútnikov zo Slovenska na Jasnej Hore, dnes ešte pracujúci vo Vranove - otec Leander, sprevádzal pútnikov aj z mojej rodnej dediny Sečovská Polianka a medzi nimi bola aj moja babka.

páter Ondrej Kentoš OSPPE

Moja cesta ku kňazstvu, asi tak ako u mnohých kňazov, sa začala formovať už v detstve. Spomínam si, že po prvom svätom prijímaní som začal aktívne miništrovať. Táto služba, tak blízko oltára, ma veľmi fascinovala. Takmer každý deň som chodil na svätú omšu a veľa času som trávil v kostole, zapáčilo sa mi to. Pomáhal som pri upratovániach, pri organizovaní rôznych akcií ako mládežník (vo Vranove). Tam sa to začalo formovať. Neskôr, na strednej škole, prišli rôzne iné záujmy a aj keď som naďalej miništroval či pomáhal vo farnosti, svoju budúcnosť som si začal plánovať ináč. Navyše, moja babka mi stále priala, aby som sa stal kňazom, čo práve u mňa, ako u puberty, vyvolalo opačný efekt. Takže som sa počas strednej školy rozlúčil s myšlienkou na kňazstvo. Bola to istým spôsobom aj moja rebélia, že nebudem ja robiť to, čo si babka želá a čo by ona sama odo mňa chcela. Bránil som sa tomu. Po maturite na strednej škole som začal študovať kartografiu a geodéziu na Baníckej fakulte Technickej univerzity v Košiciach. Toto štúdium ma aj celkom bavilo a naplňalo ma.

Potom som však začal pociťovať, že Pán Boh sa mi ako keby pripomenul a má so mnou iný plán. Boli to intenzívne myšlienky na kňazstvo. Aj napriek tomu, že ma to štúdium bavilo, že som v tom období aj túžil po rodine, po manželstve, po deťoch, Boh mal pre mňa inú cestu. Práve vtedy sa udiali aj rôzne súhry okolností, napr. že som nestihol električku, keď



Z pešej púte pátra Ondreja (archív pátra Ondreja)

bol dôležitý zápočet. Prišiel som neskoro a potom už mi profesor nedovolil sadnúť a písať, hoci to bolo iba pár minút, zle mi zapísali skúšku do indexu, zablokovali mi prístupovú kartu – že vraj tam už neštudujem a mnoho iných „maličkostí“.

Práve v tomto čase rôznych komplikácií sa mi ozval kňaz, ktorý dlhý čas pracoval u nás vo farnosti a pár mesiacov už bol na novom pôsobisku. Pozval ma aj na svoju novú faru, a tak som to všetko vnímal ako znak a začal sa zase seriózne zaoberať práve myšlienkou na kňazstvo. Kládol som si otázky: Kde? Kam ísť? Či ísť do diecézneho seminára, či do rehole? Po tom prvom ročníku som sa rozhodol, že vyskúšam cestu kňazstva.

Vedel som, že asi nechcem ísť cestou diecézneho kňaza, potreboval som komunitu tým viac, že som od malička sledoval vo svojej farnosti rehoľníkov, ktorí žili v komunite. Tak som sa rozhodol, že určite pôjdem do rehole. Necítil som povolanie na cestu diecézneho kňazstva. Vôbec som však netušil, že rehole majú svoje charizmy, že každá rehoľa sa niečomu venuje. Úplne prozaicky som išiel k pavlínom, pretože ich reholu som najviac poznal. S odstupom času tú moju nevedomosť vnímam ako požehnanie, lebo som príliš nešpekuloval. Po prvom ročníku som nestihol termín nastúpiť hneď do seminára, bol som ešte asi pol roka doma - pomáhal som doma otcovi a dedovi na hospodárstve... Až potom som nastúpil do noviciátu.

Babka sa toho dožila?

Áno, babka sa toho dožila. Určite bola šťastná, dožila sa mojej vysviacky aj primícií. Moja babka bola dosť ťažká povaha, ale v otázkach viery bola nekompromisná. Pros a dostaneš. Nič viac ju nezaujímal. Bola známa tým, že medzi modlitby, dávala prosbu, ktorú si pamätám dodnes: „Prosím Ťa, Bože, daj, aby sa aspoň jeden z mojich vnukov stal kňazom podľa Najsvätejšieho Srdca Ježišovho.“ To bola taká výzva, ktorú po každej modlitbe vyslovila. Kto a ako, to nech si Boh zariadi. Ona cítila volanie takto sa modliť. Spomínala, že u nich v rodine, ešte keď bola slobodná, to bola samozrejmosť. Nevieť, či sa dnes ešte takto v rodinách modlia...?

Na svet ma priviedli mama a otec ako 4. dieťa do rodiny. Dvaja starší adoptovaní súrodenci robili rodičom viac starostí, preto som si ako dieťa musel nešikovne radiť s nedostatkom pozornosti. Pán si ma tak pripravoval, aby som Jeho pozornosť hľadal s o to väčšou túžbou. Rodiča už v perinke nosili malého Mirka do farského kostola v Trnave na Tulipáne. Ako 5-ročný som začal miništrovať a prakticky som nikdy neskončil. Po svojom hudobne nadanejšom bratovi som zdedil gitaru i opustené miesto hudobníka vo farskom mládežníckom zbore. Zapájal som sa do života farnosti, napr. pri stavbe veže, písaní farského časopisu, príprave letných táborov a čerpal z pravidielných stretiek či duchovných cvičení, nechýbalo ani zalúbenie sa do dievčat z farnosti. Vo farnosti sa počas mojej mladosti vystriedali diecézni kňazi, františkáni a nakoniec moji spolubratia pavlíni. Môj otec, člen tretieho rádu sv. Františka, mi bol príkladom v praktizovaní kresťanského života i zdrojom kvalitnej náboženskej literatúry. To všetko malo vplyv na to, že som Bohu ako mladík kládol otázku: „Chceš mať zo mňa kňaza?“ Na túto otázku som dlho nenachádzal istú odpoveď, dokonca ani potom, čo som už mal vyštudovanú teológiu a bol reholníkom s dočasnými sľubmi. Preto som si o 3 roky predĺžil formáciu ku kňazstvu. Pán mi nechal spoznať svoju vôľu úmerne môjmu ľudskému dozrievaniu. Dnes som šťastne zadaný Bohu v deviatom roku kňazského pôsobenia.

Ludia ťa už začali vnímať ako toho,



Z maturitného tabla pátra Mirka (archív pátra Mirka)

ktorý má veľmi pekný vzťah k prírode a kvetom. Ako sa táto záľuba u teba začala? resp.: Bolo záhradkárčenie alternatívou k výberu tvojho povolania?

„Záhradkárčenie, vzťah ku kvetom a prírode sa zrodil v záhradách, ktorých sme mali v rodine neúrekom, pri Trnave a v okolí, čítaním duchovnej literatúry a príbehov o sv. Františkovi, taktiež na základnej škole som pod lavicou preštudoval všetky „mayovky“ a indiánsku lásku k prírode. Kňazstvo nebola moja záľuba, ani silná stránka, skôr som hľadal LÁSKU cez reholné zasvätenie. Mám vo vienku neprijemnú tvrdohlavosť a milotu iných som získaval často pretvárkou, tlmením emócií. To bol hlavný problém, ktorý bolo treba v dozrievaní odkryť a riešiť. Ku kňazstvu ma priviedla takpovediac Božia prozreteľnosť. Pre akékoľvek povolanie som sa ťažko rozhodoval, pretože som všeobecne zručný a pritom do ničoho



Páter Mirko počas semináru s rodičmi (archív pátra Mirka)

zvlášť. Záhrada patrí do mnohých z tých vecí. Ide o to, čomu sa aktuálne venujem. Rád prácu doťahujem do konca, aby výsledok bol krásny a kvalitný. Niektoré z prác sú menej psychicky náročné s pekným efektom, preto sa im venujem ako záľube.

páter Michal Nižnánsky OSPPE

Moja cesta ku kňazstvu určite začala v mojej rodine, i keď som si to vtedy tak neuvedomoval. Bol som vychovaný v takej tradičnej kresťanskej rodine, ešte k tomu v trnavskej rodine, lebo to k tomu patrí - tam každý musí chodiť do kostola i na štadión - to sú dve základné veci v Trnave (plus -mínus). Určite to začalo tam. Určite na moje kňazstvo tiež vplývali postavy mojich rodičov, starých rodičov - aj s ich chybami, ktoré má každý,



Páter Miško ako gitarista počas Púte miništran-tov

a ktoré po rokoch chápem v inom svetle, aj s ich darmi a hodnotami, ktoré ma naučili. Nebolo všetko vždy ideálne, ale aj na tom sme sa práve veľa naučili a teraz z toho môžeme celá rodina čerpať. Keď Pán Boh uzdravuje všetko to, čo je potrebné. Veľký vplyv na mňa mal však aj dedko z otcovej strany, ktorý bol počas komunistického režimu 2 roky väznený - kvôli viere, presvedčeniu, určitému patriotizmu. Hoci som bol mladý a vtedy som si to neuvedomoval, tiež to patrilo k tým koreňom, k histórii rodiny, ku ktorej patrí, kde sa za vieru veľa trpelo. To potom vplývalo aj na môjho otca, ktorý už od 10 rokov musel v rodine zastávať úlohu otca, zarábať na živobytie, nemohol ísť na školu, na ktorú chcel, nemohol mať prácu, akú chcel... Aj toto ovplyvnilo moje životné hodnoty. Videl som chlapov odvahy, ktorí sa dokázali postaviť za svo-

je presvedčenie, za svoj názor a znášali zaň aj dosť veľké utrpenie. Otec nám od malička vysvetľoval, prečo sa veci dejú tak, ako sa dejú, prečo musí robiť to čo robí, čo sa udialo s dedkom, prečo chodíme do kostola, prečo sa nebojíme vyznať našu vieru... Myslím, že tam už sa to všetko rodilo. Potom to bola aj postava mojej mamy a babky, čo boli tiež veľmi citlivé ženy. Tak isto aj utrpenie prítomné v rodine na nás vplývalo. Ak človek veľa trpí, určite sa tak vnútorne emocionálne uzatvára. Toto utrpenie, preniknuté Božou milosťou, prináša teraz ovocie.

Z jednej strany sú to hodnoty, ktoré boli v našej rodine prítomné, za ktoré sa trpeľo, za ktoré sa dal život a malo to vplyv na mňa taký, že i napriek tomu, že mi rodičia odovzdali vieru, bolo na vysokej škole určité obdobie, kedy som sa vzbúril a Cirkev som viac-menej nepotreboval. Objavoval som slobodný život mladého človeka, nevidel som život v hodnotách, ktoré som dostal. V mojom živote bol prítomný príklad mojich rodičov, utrpenia, určité hodnoty a boj za tie hodnoty, ale aj obdobie búrenia sa. Asi v 2. ročníku vysokej školy (soc. práca s terapeutickým zameraním na UK) som ako 20-ročný zažil Boží dotyk. Pán Boh ma znova našiel a ja som sa nechal nájsť, uvidel som jeho lásku, ktorú má voči mne a vtedy som pochopil všetky tie hodnoty, ktoré sa žili v našej rodine. Všetko to čo rodičia zasiaľi, začalo naberať na sile, na ovocí. Ale som vďačný aj za toto obdobie, kedy som videl svoj vlastný hriech, svoju slabosť, keď som si zažil život v partii, po nociach a aj z tej druhej strany. Spoznal som život

na okraji spoločnosti, mladých ľudí, ktorí chceli zmeniť svet, pretože sa vzbúрили rodičovským vzorom... Vtedy keď som mal tých 20 rokov, cez príklad istého kresťana, ktorý ma nesúdil, nehodnotil ma, prijal ma takého, aký som bol, som zatúžil žiť tiež taký život. Bol to laik a ako duchovný otec mi ukazoval cestu, ktorá robí človeka šťastným - dobro, láska, modlitba... Zatúžil som žiť s Bohom. Ja som vždy túžil byť ženatý a myslel som si, že Pán Boh ma bude viesť touto cestou. No nestalo sa tak. Krátko nato, keď som urobil rozhodnutie patriť Bohu, som začal cítiť povolanie ku kňazstvu. Začal som cítiť, že Boh ma zavolať. Takže keď som končil vysokú školu, bol som rozhodnutý pre kňazstvo. Cítil som to v srdci, že mám ísť ku kňazstvu, ale bránil som sa tomu celému. Vedel som, že chcem byť rehoľníkom. Túto rehoľu mi vybral Boh. Chcel som byť v rôznych rehoľiach, to sa rôzne menilo a vyvíjalo. Môj život je veľmi ovplyvnený mariánskou úctou. Práve pri mojom prebudení vo viere, vo veku 20 rokov, bola Panna Mária a my sme mariánska rehoľa. Veľa som sa modlil k Panne Márii. Ako študent som bol na duchovných cvičeniach. Bol s nami jeden pavlín a vtedy sa mi páčilo, ako tie „ducháče“ viedol - bol moderný ale aj konzervatívny. Podľa vzoru jedného spolubrata, ktorý na tie duchovné cvičenia prišiel, som chcel ísť na misie do Austrálie a paradoxne, zostal som najbližšie ako sa dalo - vo svojom rodnom meste v Trnave. A aj doteraz som pri Panne Márii. Ovplyvnili ma aj príklady dvoch pátrov pavlínov, ktorí žili na Slovensku, takým svätým životom.

Deň farnosti

Keď sa hral futbal najmä srdcom a deti spievali pre radosť Panne Márie



Program osláv Farského dňa otvoril koncert detského spevokolu 7hlások v Bazilike. Málo- kto z nás už dokáže pri ich pesničkách sedieť len-tak a nespievať spolu s nimi. Ako povedal páter Martin: „Kto spieva 2x sa modlí a kto spieva falošne - tak ten sa modlí dokonca až 3x, lebo sa modlia aj tí okolo neho!“ Počas osláv sa podávala aj narodeninová torta, nakoľko tento detský súbor má za sebou už 4 roky účinkovania v našej farnosti. Deň predtým sa títo naši malí speváci zúčastnili spolu s veľkým chrámovým zborom prehliadky zborov v Gbeloch, kde veľmi dôstojne reprezentovali našu farnosť.



V oratóriu pokračoval farský deň stretnutím farníkov pri chutnom guláši a pri príležitosti Dňa otcov aj futbalovým zápasom otcov a synov. Najprv si zmerali sily otcovia s väčšími synmi a potom nastúpili proti menším, ku ktorým sa pridalo aj zopár dievčat. Vôbec nezáležalo na tom, kto vyhrá, či dá viacej gólov. Žiadne iné futbalové stretnutia totižto nemajú túto otcovsko-synovskú atmosféru, pre ktoré sú jedinečné a neopakovateľné.

Pút' hasičov - 5. ročník

„Je to deň púte, je to deň spomienok, aj deň veľkej radosti“ (npor. Farkaš)

Už po 5 rokov sledujeme každoročne v máji zástup členov dobrovoľnej požiarnej ochrany pochodujúci našim mestom. Prídu hasiči spoločne s ich predstavenými, aby sa spoločne so sochou svätého Floriána - svojho patróna a ochrancu, poklonili v našej Národnej svätyni pred Pannou Máriou a jej Synom, ale taktiež aby si prehĺbili svoju vieru.

Púte sa zúčastňujú rádoví príslušníci dobrovoľných hasičských zborov z celého okolia, prídu ich predstavení na vedúcich pozíciách - predsedovia miestnych DHZ, riaditelia okresných HaZZ, starostovia a primátori a starostovia miest, predseda TTSK Tibor Mikuš so svojím sprievodom, ale aj zástupcovia a predstavení Cirkvi - policajná duchovná evanjelickej cirkvi a. v. Júlia Štofanová a duchovný pre



Vlajkonosič s čestnou strážou z našej farnosti

Správca farnosti so zástupcami hasičov z nášho mesta



Hasičský a záchranný zbor SR nadporučík - kaplán Ľuboslav Farkaš. (Duchovná služba v Hasičskom a záchrannom zbore je na Slovensku od roku 2009.)

Slávnostnú svätú omšu 13. mája 2017 v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie za spoluúčasti pátra Martina Lehončáka, správcu našej farnosti, celebroid nadporučík Ľuboslav Farkaš. Vo svojej homílii ocenil prácu, nasadenie, obetavosť a vytrvalosť hasičov v tejto ušľachtilej službe. „Máme možnosť ďakovať za veľa dobra, ktoré sme prežili, aj za veľa zla, ktoré sme prežili, a ktoré nám pomohlo stať sa milosrdnejšími a lepšími,“ povedal na úvod svojej homílie npor. Farkaš. „Ako ja sa vás snažím povzbudiť slovami, vy ste pre mňa povzbudením vašimi životmi. Tento deň je oslavou, ale aj spomienkou, aj obetou za tých, ktorí tu chceli byť a už im to nie je dopriate a veľkou radosťou a požehnaním pre tých, ktorí vďaka vášmu príkladu v živote nájdu lepšiu cestu. Nech



Hasičov počas púte sprevádzal ich patrón - sv. Florián

nás teda Boh žehná všetkých a nech je nám Panna Mária takou ochrankyňou, ako sa my snažíme byť ochrancami ľudom, ktorí nás ľúbia a na ktorých nám záleží,“ týmito slovami povzbudenie ukončil svoju homíliu npor. Farkaš.



Svätú omšu celebroid npor. Ľuboslav Farkaš

Pút' motorkárov - 9. ročník

Sú si cudzí a aj napriek tomu sa na cestách zdravia

Motorkári z celého Slovenska sa zišli 24. júna 2017 pred Národnou svätyňou, aby spoločne prosili i ďakovali Patrónke Slovenska za ochranu na cestách. Svätú omšu celebroidal správca farnosti Šaštíň-Stráže páter Martin Lehončák, OSPPE za spoluúčasti kňaza - motorkára vdp. Miroslava Michalku z farnosti Bratislava - Lamač a pátra Michala Nižnánskeho, OSPPE, ktorý predniesol aj homíliu. Najprv sa dozvedel, že pútnici - motorkári prišli naozaj zo všetkých končín Slovenska - z Prešova, Bardejova, Bratislavy, Trnavy, Nového Mesta nad Váhom, Trenčína, Žiliny, Ružomberka, Dolného Kubína, Tvrdošína, Nových Zámkov, Levíc, domáci motorkári zo Šaštíňa-Stráží a mnohí prišli z blízkeho okolia a susedných obcí.

Zo zaujímavej homílie pátra Michala vyberáme zopár myšlienok na zamyslenie: „Panna Mária nás oblečie do ochranného pláštá, aby chránila nielen naše telo, ale aj naše srdce - aby to srdce bolo šťastné, aby tam bola láska.“

„Prichádzam sem, aby moje oči mali iný pohľad, aby som sa inými očami pozeral na svet a videl človeka, ktorý potrebuje pomoc. Potrebujem zmeniť svoje oči - nie že mi ich vyoperujú, ale Nieкто zmení moje oči zvnútra.“

„Keď žijem podľa Božích prikázaní, vedím bezpečný život. Nielen pre mňa, ale



Počas homílie pátra Michala

aj pre tých druhých. Nielen na ceste, ale všade, kdekoľvek sa pohybujem. Pretože v mojom srdci horí láska. Ja nemusím byť motorkár, ale môžem ich mať rád.“

„Motorkári chodia väčšinou spolu. Vytvárajú spoločenstvá. My sme tu na tomto mieste, aby Boh pretvoril naše srdcia, aby v nich bola láska. Aby sme dokázali vytvárať bratstvo. Potrebujem, aby Boh zmenil moje srdce. Inak nedokážem milovať, odpúšťať, nedokážem uvidieť človeka v núdzi... Som tu a modlím sa. Potrebujem nasadnúť na „motorku“. Čo je to tá „motorka?“ Je to čistá Kristova láska bez podmienok. Má nás rád, pretože sme. Jediné po čom túži, je naša láska.“...

Po slávnostnej svätej omši boli pred Bazilikou požehnané všetky motorky aj ich majitelia a na záver si všetci účastníci urobili, už tradične, spoločnú fotografiu.

Neprišli len preto, lebo ich manželky poslali

Sobota po Veľkonočnej nedeli patrí v našej Bazilike už po 11 rokov mužom bez obmedzenia veku. Prídu peši, na bicykloch, autami, vlakmi, prídu v daždi i za slnečného počasia. Putujú k svojej Nebeskej Matke, prinesú všetko, čo ich počas celého roka trápilo, tešilo i zamestnávalo a prosia ju vrúcne na kolenách o pomoc. Silní muži sklonia svoje hlavy pred svojou Patrónkou, Ochrankyňou, Dôverníčkou a vysokou Autoritou.

Každoročne je pre týchto mužov pripravený aj bohatý program. Nebolo tomu inak ani 22. apríla 2017: program začal prednáškou a diskusiou s bývalým alkoholikom, ktorý podal mužom v Bazilike veľmi silné svedectvo svojho života. Nasledoval film o tom, ako sa stať hrdinom. Potom sa chlapi presunuli z telocvične späť do Baziliky, aby pokľakli pri

modlitbe posvätného ruženca. Po ňom nasledovala slávnostná svätá omša, ktorú celebroidal don Marian Valábek. Veľmi povzbudivú homíliu predniesol otec František Fedorišin - farár z gréckokatolíckej farnosti sv. Lukáša v Trnave, ktorý pozná problémy zo života mužov aj vďaka svojej vlastnej rodine - manželke a malým deťom. Záver púte patrilo zápisom do Pamätnej knihy v Bazilike a malému agapé v spoločenskej sále kláštora. Tu si chlapi posedeli a podebatovali pri malom občerstvení, zvitli sa s priateľmi, ktorých tu každoročne stretávajú, podelili sa o zážitky z celého uplynulého roka, spoznali nových mužov a nové životné osudy či príbehy. Každý kúpil čosi z púte pre svoju manželku alebo deti a s načerpanou energiou a silou sa pobrali muži k svojim rodinám.



Aj muži z našej farnosti sa prišli pokloniť svojej Patrónke

Mamička, môj prvý príbytok

Svätú omšu celebraval don Marián Valábek SDB - riaditeľ Centra pre rodinu Bratislavskej arcidiecézy, za spoluúčasti dona Pavla Gracha SDB, ktorý predniesol veľmi krásnu homíliu. Ďalej spoločne celebraval don Jozef Hrdý SDB, alias don José - náš bývalý salezián, ktorý so sebou priviezol aj „anjelov“ - ako ich on sám nazval - Spevácky zbor Cantate Deo z Galanty Hodov pod vedením saleziána koadjútora Petra Podolského, ktorý kedysi pôsobil aj v našej farnosti a položil základy spevokolu Rosae Mariae (dodnes pracuje pod vedením Marcela Žáka). Sv. omšu spolucelebroval aj správca našej farnosti - páter Martin Lehončák.

„Lenže dieťa v matke, to nie je len biologické prostredie, to je deväť mesiacov života v osobe, v najkrajšom dome na svete - preto najkrajšom, lebo môže byť vyzdobený láskou. V tom dome, ktorý sa volá matka, sa odohráva dialóg lásky, v ktorom dieťa síce nehovorí, ale cíti, počuje a prežíva svoj príchod ako niečo krásne. Preto je tento dom dôležitý, nezameniteľný, lebo vzťah, ktorý sa tu tvorí, je niečo nenahraditeľné.“ (úryvok z homílie)

„Je dôležité, aby sa dieťa cítilo očakávané. Dieťa nie je doplnok, alebo riešenie osobnej aspirácie. Je to ľudská bytosť s nesmiernou hodnotou, ktorá nemôže byť použitá na vlastný prospech. Teda nie je dôležité, či tento nový život je alebo nie je užitočný, či má vlastnosti, ktoré sa ti páčia alebo nie, či zodpovedá tvojim



plánom a твоjim snom. Deti sú dar. Každé je jedinečné a neopakovateľné. Dieťa milujeme preto, že je dieťa, nie preto, že je pekné alebo také či onaké; milujeme ho preto, že je dieťa! Nie preto, že myslí ako ja, alebo stelesňuje moje túžby.“ (úryvok z homílie)

Deň matiek

Koncert detského spevokolu 7hlások

Pri príležitosti Dňa matiek pripravil 14. mája 2017 Detský spevokol 7hlások pod vedením manželov Ivetky a Marcela Žákovcov a pani Bernadetty Vajčiovej koncert zložených z krásnych piesní, básní a vyznaní pre mamičky.



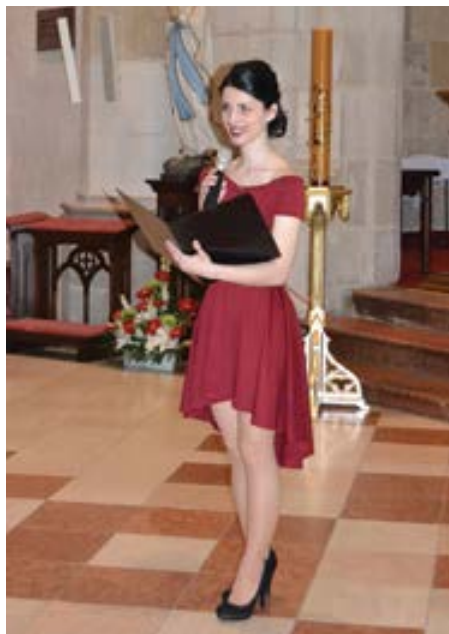
Absolventský organový recitál

Beatrica Smolinská

poslucháčka VI. ročníka
Cirkevného konzervatória v Bratislave
z organovej triedy Mgr. art. Marka Vrábla
ArtD. • 24. mája 2017 v Katedrále sv.
Martina v Bratislave • Program: J. S.
Bach. P. Eben, A. Guilmant



Celý koncert sledovali diváci cez obrazovú projekciu



Mladá organistka pri záverečnom ďakovaní



Časť publika za našu farnosť



Fatimská pobožnosť

3. jún 2017 - hlavný celebrant a kazateľ
otec biskup Mons. Jozef Halko

Turíčna púť pre seniorov a chorých

5. jún 2017 - hlavný celebrant a kazateľ
otec biskup Mons. František Rábek, ktorý seniorom vo svojej homílii zdôraznil, aby kresťan, najmä vo vyššom veku, bol človekom múdрым. Aby sa aj oni stali múdrymi pre mladších a mládež. Je veľmi potrebné sa za mladých modliť, obetovať sa a byť im dobrým príkladom - nielen slovami, ale najmä svojím osobným príkladom. Touto slávnosťou bolo ukončené päťdesiatdňové veľkonočné obdobie.



Turíčna púť

4. jún 2017 - hlavný celebrant a kazateľ
otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský
Mons. Zvolenský zanechal na túto slávnosť v Pamätnej knihe Baziliky takýto odkaz: „S vďačnosťou Pánovi, že sme mohli aj v tomto roku spolu s Pannou Máriou Sedembolestnou tu v Šaštíne prosiť o príchod Ducha Svätého, s túžbou, aby sme sa mohli „nadýchať“ Božej svätosti a milosrdenstva a mohli ju potom rozdávať ďalej.“



autor: Milan Jozek

Veľkonočné obdobie

Neboli to klince, čo Ho držali na kríži, ale láska k tebe



Počas pôstneho predveľkonočného obdobia sme spoločne prežívali slávnosť krížovej cesty - každý piatok v Bazilike s detským spevokolom 7hlások, v nedeľu popoludní na kalvárii v Strážach aj v Šaštíne, v Strážach sa pridávala pobožnosť krížovej cesty každý piatok po večernej svätej omši a v Šaštíne pred každou svätou omšou v týždni. Veľkým zážitkom bola dramatizovaná detská krížová cesta v nedeľu 9. apríla popoludní v Bazilike. Malí herci podali veľké herecké výkony a celý príbeh ukrižovania Pána Ježiša dopĺňal svojimi piesňami detský

spevokol 7hlások pod vedením manželov Ivety a Marcela Žákovcov a pani Bernadetty Vajčiovej. Zamyslenia a rozjímania medzi jednotlivými zastaveniami čítali rodiny s deťmi z našej farnosti. Završením týchto pobožností bola spoločná krížová cesta na poludnie vo Veľký piatok, keď celá veľká farská rodina - deti, mladí, dospelí i seniori putovali z Baziliky do jej okolia a smerovali do cieľa v čajovni oratória. Túto cestu pripravili pod vedením pátrov pavlínov mladí z našej farnosti za spolupráce so spevokolom 7hlások a jeho vedúcich.

V týždni, po tzv. Smrtnej nedeli, od pondelka 3. apríla 2017 sa začala v Bazilike hodinu pred večernou sv. omšou slúžiť Mariánska pobožnosť. V tomto týždni začalo prichádzať taktiež viac kajúcnikov ku sviatosti zmierenia ako obvykle. Spoločné spovedanie bolo v nedeľu 9. apríla, ktoré začalo o 15.00 hod. kajúcou pobožnosťou a zároveň bola o 15.00 hod. v spoločenskej sále duchovná ob-

nova pre rodiny. Spomínané Mariánske pobožnosti budú v Bazilike po celý rok vždy od 17. hodiny v pondelok až piatok. Povzbudzujeme farníkov k účasti na tejto pobožnosti.

Na Kvetnú nedeľu - Nedeľu utrpenia Pána, bolo počas všetkých svätých omší požehnanie ratolestí a počúvanie spievaných alebo čítaných pašíí. Pri sv. omši o 10.30 hod. bola od Trojhrannej kaplnky, kde sa požehnali ratolesti, slávnostná procesia do Baziliky. Túto procesiu i celú slávnosť svojím spevom dopĺňal miestny Chránmový zbor Sedembolestnej Panny Márie.

Spoločne spolu s pátrami pavlínmi sme v našej farnosti a v Bazilike Sedembolestnej prežili najväčšie kresťanské sviatky v roku. Zažili sme krásne obrady Veľkonočného trojdnia - obrad umývania nôh, klaňanie sa krížu, navštívili sme Boží hrob, ne-

chali sa oslepiť žiarou paškálu a nakoniec si vypočuli aj radostný spev Aleluja počas Veľkonočnej nedele. Spoločne sme oslávili zmŕtvychvstanie Ježiša Krista, Božieho Syna, ktorý sa stal človekom a pre každého jedného z nás bol ukrižovaný i vzkriesený. Veľkú noc sme prežili nielen cez kuriatka a zajačikov, ale očami viery cez krásu a hĺbku veľkonočných obradov.



...počul som, že Ho môj hriech trním korunoval, počul som, že na kríži moje meno zavolał...

...a jediným Jeho dôvodom je LÁSKA...



Šaštínsko-strážska farnosť na cestách

Muzikálové predstavenie Povolanie pápež



Už po druhý raz sa obdivovatelia muzikálových predstavení, ale aj Svätého Otca Jána Pavla II., z našej farnosti vybrali na predstavenie zachytávajúce jeho životný príbeh. Išlo o 35. predstavenie, na ktorého konci sa slávnostne uviedlo do života CD s muzikálovými piesňami.

(V mesiaci november plánujeme opäť návštevu tohto predstavenia, záujemcovia sa môžu prihlásiť u pani Machovej.)



K našim domácim farníkom sa pridali aj farníci z Borského Mikuláša, zo Senice, zo Štefanova so svojím duchovným pastierom vdp. Mariánom Meňušom a rehoľné sestry z Cerovej. Pútnikov sprevádzal aj páter Mirko, ktorý sa navyše so svojou gitarou postaral o dobrú náladu v autobuse.

Šaštínsko-strážska farnosť na cestách

Farský výlet do Smoleníc - 1. máj 2017



Cesta vláčikom



Sv. omša v smolenickom Kostole Narodenia Panny Márie



Obedňajšia opekačka



Prechádzka dolinou Hlboča



Pátračka za pokladom pre deti



Pohodička a relax

Šaštínsko-strážska farnosť na cestách

Putovali sme k svätému Martinovi

Bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský v pastierskom liste z 13. novembra 2016 pripomenul: „Chceme v našej arcidiecéze sláviť nasledujúce obdobie od 11. novembra 2016 do 12. novembra 2017 ako rok svätého Martina, aby sme mali príležitosť spoznať vznešený príklad jeho života ešte hlbšie.“ Pri tejto príležitosti sa 25. marca 2017 v Katedrále svätého Martina v Bratislave konala púť Šaštínskeho dekanátu. Zo Šaštína-Stráží sa tejto slávnosti i celého programu zúčastnila skupinka pútnikov, ktorú sprevádzal páter Martin Lehončák, farár našej farnosti.

Program celého dňa začal o 10. hodine prehliadkou Katedrály s výkladom Mons. Jozefa Haľka, rímskokatolíckeho pomocného biskupa a generálneho vikára Bratislavskej rímskokatolíckej arcidiecézy. Nakoľko je otec biskup zároveň profesorom cirkevných dejín na RKCMBF UK v Bratislave, podal veľmi podrobný a zaujímavý výklad o celom chráme i soche sv. Martina. Zaujímavosťou sa mohli spýtať na čo-

koľvek a on im to s trpezlivosťou ochotne vysvetlil. Potom nasledovala slávnostná svätá omša, ktorú celebroval už spomínaný Mons. Haľko za spoluúčasti dekana Šaštínskeho dekanátu vdp. Milana Čanigu a mnohých ďalších kňazov z celého dekanátu. Ako lektor na tejto sv. omši vypo-mohol aj náš pán kostolník Sofka, ktorý prečítal prosby.

Atmosféra celého dňa bola veľmi priateľská, nakoľko sme stretli známych z celého okolia. Takmer každý sa s každým poznal a o to bola celá slávnosť uvoľnenejšia a srdečnejšia. Už len samotné privítanie a stretnutie s otcom biskupom Haľkom pred budovou semináru, keď nás spoznal a vítal ako starých známych, bolo veľmi milým gestom na úvod celého dňa. Po skončení programu v Katedrále sme sa spoločne prešli po nových barokových záhradách, patriacich do areálu Bratislavského hradu. Slnečný deň prial celej kráse a návšteva záhrad bola krásnym záverečným celého programu.



Lektorskú službu počas svätej omše zastúpil aj náš pán kostolník Sofka

Zo života našich detí

PUMIN 2017

Heslo tohto ročníka: Titus - jeden z nás

11. ročník Púte miništrantov sa niesol v odkaze posolstva dona Titusa Zemana, ktorý bude 30. septembra 2017 blahorečený. Na púti bol don Titus „prítomný“ napr. aj cez baner v Bazilike, z ktorého pozeral na miništrantov - malých služobníkov s veľkým významom.

Program púte:

9.00 - začala registrácia účastníkov a zároveň koncert našich pátrov pavlínov (hudobná skupina so zvláštnym názvom: Horkýže kapela alias Ty to vieš) v spoločenskej sále kláštora

10.00 - presun do Baziliky, kde sa konala prednáška spojená so súťažnými úlohami, tematicky zameranými na osobu a život dona Titusa Zemana - prednášal

don Jozef Luscoň SDB - kňaz s dušou miništranta

11.00 - spovedanie, príprava na sv. omšu
11.30 - slávnostná svätá omša, hl. celebrant vdp. Juraj Schindler (zodpovedný za pastoračiu mládeže v Trnavskej arcidiecéze), po nej spoločná fotografia pre Bazilikou

12.30 - obed na nádvorí oratória (mňam)
13.30 - Títusovka - viac než len hra (turnaje, súťaže, hry) výmena puminov za odmeny v „shope“

15.30 - stretnutie s otcom biskupom Haľkom - nekonečné otázky, niektoré až príliš detské

16.00 - vyhodnotenie, adorácia, ukončenie, ďakovania, fotografovanie...



Pátri pavlíni, pán kostolník a väčšina miništrantov z našej farnosti - účastníci Púte miništrantov 2017

Zo života našich detí

Ked' sa spojí úprimnosť s odvahou

Ked' sa v minulom roku pripravovali deti z našej farnosti na prijatie sviatosti prvého svätého prijímania, napísalo jedno z nich list, adresovaný priamo pápežovi Františkovi do Vatikánu. Malé dieťa v sebe našlo silu a odhodlanie, aby vyprosilo modlitby za seba a ostatné deti: „Modlite sa za nás, aby to prvé stretnutie s Ježišom bolo také, aké má byť,“ týmito slovami prosilo

za kamarátov a kamarátky. Pár dní pred touto významnou udalosťou v živote malých detí prišla nasledujúca odpoveď od Mons. Paola Borgia, asesora - štátneho



Prvoprijímajúce deti, ktoré požehnal Svätý Otec František

tajomníka z Vatikánu: „Pápež František sa veľmi potešil Vášmu milému listu. Svätý Otec, ponoriac sa do Vašej radosti, Vás týmto pozýva k hlbokému prijatiu Ježiša, ktorý je prítomný v Eucharistii, chce byť užitočnou oporou vo Vašom živote a vyzýva Vás, aby ste, zúčastňujúc sa vždy nedeľnej svätej omše, pokračovali v raste vo vzájomnej láske. Zatiaľ čo Vás zveruje do materinskej ochrany Najsvätejšej Panny Márie, ktorú uctieвате s veľkou oddanosťou s titulom Sedembolestnej Panny Márie - Vašej Patrónky, žiada láskavosť, aby ste sa stále zaňho modlili a posielali zo srdca apoštolské požehnanie všetkým rodinným príslušníkom, katechétom a všetkým, ktorí sa zúčastnia tejto udalosti. Aj ja Vás srdečne pozdravujem, želajúc Vám všetko dobré v Pánovi.“

Nech je smelosť a odvaha tohto malého dieťa posilou pre všetkých nás, neraz váhajúcich vysloviť svoje priania, želania či prosby.



Deti sa na slávnosť pripravovali pod vedením saleziánov

DESIATKA PRE DETI

(bez obmedzenia veku)

Milé deti, pokračujeme v našich súťažných úlohách. Ďakujeme všetkým, ktorí priniesli svoje odpovede na papieriku do sakristie. Spomedzi nich odmeníme za prvé správne odpovede sestry Slovákové - Mišku, Jasmínku a Viktóriu. Odmena však čaká aj na ďalších troch súťažiacich: Kristínku Gašparíkovú, Miriamku Fesičovú a Patrika Sofku. (Odmeny si môžete vyzdvihnúť v sakristii u pána kostolníka Sofku.) Správne odpovede z čísla 2/2017: 1 - A, 2 - C, 3 - D, 4 - C, 5 - D (V knihe Genézis sa druh stromu neuvádza. Píše sa len: „...že je to strom na jedenie chutný, na pohľad krásny a na poznanie vábivý.“), 6 - B, 7 - B, 8 - A (povoláný) - ale uznáme aj správnu odpoveď D (vidiaci), 9 - B, 10 - A.

1. Koľko sviatostí poznáme?

- A) 2
- B) 3
- C) 5
- D) 7

2. Prečo svätíme nedeľu?

- A) Je to siedmy deň stvorenia
- B) Je to deň zmŕtvychvstania Pána Ježiša
- C) Nie je to pracovný deň
- D) Ide o ustanovenie Prvého vatikánskeho koncilu

3. Ako sa vystavuje premenená hostia na adoráciu?

- A) v tabernákulu
- B) v kalichu
- C) v monštrancii
- D) na ambóne

4. Ako sa volá zhromaždenie slovenských biskupov?

- A) Slovenský konvent
- B) Konferencia biskupov Slovenska

- C) Rada biskupov
- D) Slovenská biskupská asociácia

5. Ako nazývame inak zádušnú svätú omšu?

- A) relikvia
- B) roráty
- C) rekviem
- D) rádius

6. Ktorá sviatosť nepatrí medzi sviatosti uvádzania do kresťanského života?

- A) birmovanie
- B) Eucharistia
- C) sviatosť pokánia
- D) krst

7. Ako sa volá osoba, ktorá číta čítania počas svätej omše?

- A) dekan
- B) epištola
- C) lektor
- D) rektor

8. Ktorá sviatosť je spojená so Zeleným štvrtkom?

- A) krst
- B) Eucharistia
- C) birmovanie
- D) pomazanie chorých

9. Ktorá liturgická farba sa používa na Turíce?

- A) biela
- B) ružová
- C) červená
- D) zelená

10. Čo rozumieme pod slovom laudes?

- A) hlasný spev
- B) vyznanie viny počas bohoslužby
- C) zádušnú omšu
- D) ranné chvály

Na vaše odpovede je opäť pripravená krabička u pána kostolníka Sofku do konca augusta 2017. Veľa šťastia praje redakčná rada!

To už nevydržal ani Kristus Pán

Povešť o mlyne „U hríchů“

Túto povesť som počúvala už ako dieťa od mojej starenky, no po rokoch mi ju pripomenula pani Dobšíčková, obyvateľka nášho mesta, rovnako ako ja, rodáčka zo susedného Štefanova. Bola ochotná ju napísať a tak vám ju teraz ponúkame v našom časopise. Príbeh z tejto povesti sa udial v časoch tureckých vpádov na naše územie.

V susednej obci Štefanov bývali kedysi tri mlyny. Prvý, po ceste od Senice, bol mlyn Horných, druhý Božkových a tretí Skalových. Povešť sa týka práve toho posledného.

Pri jednom vpáde uniesli Turci mlynárovo malého synčeka. Dosť za ním v rodine smútili, ale nedalo sa nič robiť, museli sa so stratou zmieriť. Prešli roky a prišlo k ďalšiemu vpádu na naše územie. Mlynárka sa nestihla skryť, a tak ju Turci odvliekli do zajatia. V cudzej zemi sa dostala ako opatrovateľka k deťom mladého tureckého dôstojníka - janičiara a starala sa tu o jeho malého synčeka. Pri jeho kúpaní si všimla, že má také isté materské znamienko ako ona - tzv. malinu. Keď prišla za dieťaťom janičiara manželka, veľmi opatrne jej žena ukázala svoje znamienko. Tá jej povedala, že i jej manžel má také. Po návrate Turka sa radili, ako možno záhadu vyriešiť, no bolo im jasné, že mladý pán je uneseným dieťaťom zo Skalových mlyna. V novej krajine mal svoje postavenie, dom, ženu, deti, a tak prosil

matku, aby u nich v Turecku zostala. Ona však túžila po návrate domov. Syn ju vypravil na cestu aj so sprievodom, ktorý ju priviedol až domov k mlynárovi. Ten už ani len nedúfal, že by sa mu žena vrátila. V mlyne potreboval na ženské práce pomocnú ruku, a tak sa oženil. Preveľké bolo jeho prekvapenie, keď pred mlynom zastal koč a z neho vystúpila jeho prvá žena. Prišla aj s bohatstvom, ktorým ju jej bohatý syn obdaroval. Hneď sa zvätili a z vďaky dali urobiť sochu Krista Pána - stojí dodnes po pravej strane v smere do Stráží. Aby sa nezabudlo na to, čo si mlynárka v zajatí vytrpela, mal Pán Ježiš zviazané ruky a pozeral sa smerom na ich mlyn.

Druhá žena odišla do svojho domu v dedine. Nedokázala sa zmieriť s tým, že musela odísť. Denne chodila k mlynu a robila pred ním krik. Tak nadávala, že to mlynár nevydržal a išiel za pánom farárom prosiť o radu. Ten mu rozpovedal príbeh o stratenom kľúči: „Keď stratíš kľúč od domu, dáš si urobiť druhý. Potom ten prvý nájdeš. Ktorý budeš používať?“ Mlynár odpovedal: „Prvý.“ Pán farár mu povedal: „No tak už vieš, ako sa máš zachovať!“ Mlynár sa vrátil do mlyna a poslúchol pána farára. Druhú ženu vyplatil a povedal jej, aby tam už nechodila. Tá však neposlúchla a stále tam chodila nadávať. Postupne prichádzalo k hádkam z obidvoch strán. Prišlo to tak ďaleko, že sa už ani Kristus Pán na



Socha Pána Ježiša pri Mlyne u Hríchú

to pozerateľ nemohol, a tak obrátil hlavu k Šaštínu a prosil svoju Sedembolestnú Matku, aby mu pomohla. Od tej doby je Pán Ježiš síce zviazaný reťazami, už však nepozerať na mlyn, ale k Šaštínu. Toľko zloby a hriechov tam bolo, že to už ani On nevydržal! Na základe tohto príbehu premenovali Štefanovčania tento mlyn U Hríchú.

Toľko povestí. Ak pôjdete cestou od Senice k Strážam, po pravej ruke vedie k tejto soche aj malý drevený mostík. Môžete sa pri nej pristaviť a popremýšľať nad týmto príbehom. Socha tam skutočne stojí dodnes. Ešte aj tu musel Pán Ježiš trpieť za naše hriechy.

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Krstom sa stali Božími deťmi a členmi Cirkvi:

Kamil Danihel (2. 4. 2017)
 Nela Barkóciová (2. 4. 2017)
 Denisa Malová (15. 4. 2017),
 Lenka Dzurová (15. 4. 2017)
 Emma Pajpachová (15. 4. 2017)
 Dorotka Osvaldová (22. 4. 2017),
 Tereza Tomíková (22. 4. 2017)
 Alexander Pribila (23. 4. 2017)
 Diana Pavelčáková (23. 4. 2017),
 Oto Matula (23. 4. 2017)
 Natália Reháková (30. 4. 2017)
 Nela Matulová (7. 5. 2017),
 Valentína Suchá (7. 5. 2017)
 Nicolas Vacho (28. 5. 2017)
 Pavol Pelikán (11. 6. 2017),
 Marián Orešanský (11. 6. 2017)
 Kristína Danielová (11. 6. 2017)
 KevinBarkóci (18. 6. 2017),
 Timotej Stanický (17. 6. 2017)
 Melany Kuba (25.6. 2017)
 (uvedené sú dátumy krstov)

Fotografie z práve ukončeného prímestského tábora nájdete na stránke: oratosastin.webnode.sk, treba kliknúť na ODKAZ NA FOTO a otvoriť si úložisko na Rajče. Článok o tábore prinesieme v nasledujúcom čísle farského časopisu

Sviatostné manželstvo uzavreli:

Peter Mala a Denisa Malová

(26. 4. 2017)

Marek Urich a Andrea Urichová

(3. 5. 2017)

Milan Dostál a Monika Hamalová

(12. 5. 2017)

Andrej Nesnadný a Nikola Galbová

(20. 5. 2017)

Marek Vajči a Katarína Dojčáková

(20. 5. 2017)

Vladimír Maxian a Klaudia Masarovičová

(20. 5. 2017)

Marek Došek a Pavlína Poláková

(27. 5. 2017)

Ján Smolinský a Mária Masaříková

(27. 5. 2017)

Michal Kasala a Gabriela Matulová

(17. 6. 2017)

Alexander Heffner a Nora Macková

(23.6. 2017)

(uvedené sú dátumy sobášov)

Predišli nás do večnosti:

Jaroslav Vidra (5. 4. 2017)

Jozefína Skokánková (10. 4. 2017)

Otília Vaculková (12. 4. 2017)

Jozefa Machová (20. 4. 2017)

Pavol Štefanec (13. 5. 2017)

Libuša Hanusová (19. 5. 2017)

Farkašová Juliana (28.6. 2017)

(uvedené sú dátumy pohrebov)

Výročia v komunite pátrov pavlínov:

24. 4. oslávil svoje narodeniny páter Michal Nižnánsky a zároveň 23. mája oslávil 8. výročie svojej kňazskej vysviacky

29. mája oslávil 7. výročie kňazskej vysviacky páter Ondrej Kentoš

12. júna oslávil 18. výročie kňazskej vysviacky páter Martin Lehončák

14. júna oslávil 9. výročie kňazskej vysviacky páter Miroslav Hruška

10. júna sme si pripomenuli 10. výročie kňazstva aj nášho bývalého direktora z komunity saleziánov - dona Milana Janáka SDB

Všetkým spomínaným vyprosujeme dary Ducha Svätého, veľa Božích milostí, ochranu Nebeskej Matky Panny Márie a silu niešť Kristov kríž (ako povedal pápež František: „Kňaz, ktorý možno veľa študoval teológiu a získal jeden, dva, tri tituly, ale ktorý sa nenaučil nosiť Kristov kríž, k ničomu neslúži. Bude z neho dobrý akademik, dobrý profesor, ale nie dobrý kňaz.“).

Zostavil: páter Martin Lehončák, OSPPE
- správca farnosti

Veľkonočné obrady apríl 2017



Najsvätejšia sviatosť oltárna



Detská križová cesta



Poklona v Božom hrobe



Križová cesta na Veľký piatok



Zoznam prvoprijímajúcich detí:

Filip Barcaj, Mariana Barkóciová, Peter Bartoš, Martina Bartošová, Dominik Blažek, Ivana Blažová, Andrej Cintula, Timea Danielová, Filip Daniel, Roman Daniel, Vladimír Daniel, Marek Daniš, Anna Danišová, Adriana Dvorská, Gabriela Gachová, Kristína Gašparíková, Jakub Farkaš, Samuel Hladký, Barbora Jankovičová, Richard Kečkéš, Alex Krewniak, Sofia Križanová, Chiara Kunová, Dominik Lapšo, Emma Pajpachová, Peter Polák, Vanessa Poláková, Gabriel Pribila, Samuel Provazník, Peter Samek, Tobias Semian, Sophia Skokánková, Šimon Smolinský, Patrik Sofka, Timotej Stanický, Laura Staňková, Dominik Šafárik, Klára Mária Škrabáková, Jakub Tomaček, Terézia Vajčiová, Maximilián Vávra, Laura Vrabecová